

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

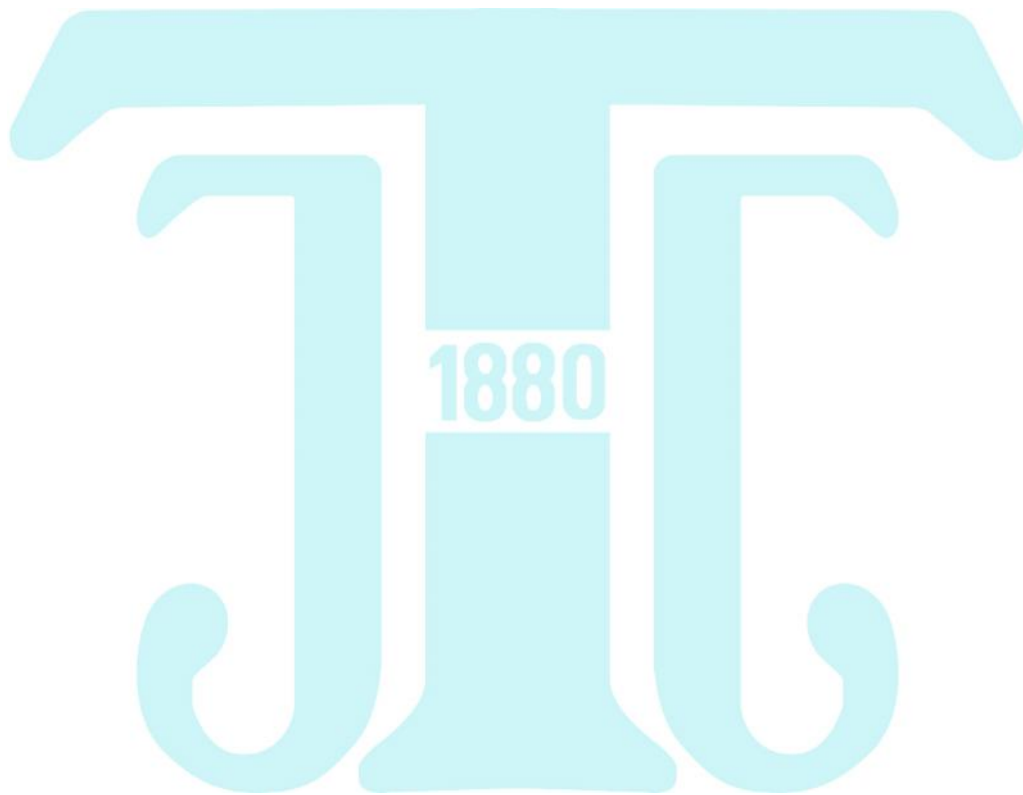
Veel leesplezier!

TE LAAT SOLDAAT

door

Maurice de Grauwe

Nr. 3123

TE LAAT SOLDAAT

blijspel in twee bedrijven

1880
door

Maurice de Grauwe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3123

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *TE LAAT SOLDAAT* op te voeren moet de naam van auteur *MAURICE DE GRAUWE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/028
ISBN 978-90-385-12020

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Maurice de Grauwe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 6 heren)

KAPITEIN MOSSELMANS : imposant en correct militair figuur, plusminus 50 jaar – later gedegradeerd tot soldaat

ADJUDANT MUYLE : duidelijk gepistoneerd in het militaire regime en niet te snugger – later gedegradeerd tot soldaat

GENERAAL DEWINDT : oudere vrouw die op haar militaire strepen staat.

SERGEANT ANNABELLE MERCIE : sergeant en militair verpleegster.

MARGOT SUIKERBUYCK : Kandidaat reserveofficier (KRO)

FIEN LEKTERAN : soldaat beroepsvrijwilliger.

VANHOVE : rekrut tegen zijn zin

DENEUKERE : rekrut tegen zijn zin

KURT VON HINTEN : rekrut tegen zijn zin maar kordaat militaristisch met Duitse tongval sprekend.

BOB DE VOGELAERE : rekrut tegen zijn zin, bokser en voetbalhooligan

RADIOSTEM

DECOR

Grauw decor met centrale opkomst, links en rechts de slaapvertrekken in deze bunkerruimte. Achteraan links staat een tafel of blad op schragen en een bank tegen de wand. Naast deze tafel staan ook nog twee krukjes. Vooraan rechts de enige toegangsdeur tot het toilet en de doucheruimte. Achteraan rechts op een verhoog een radiokamer met daarvoor een zitbank. Het interieur is militair aangekleed. We zien ook telkens als er een radiobericht komt een lichtbak met de vermelding: “ON AIR” oplichten.

KORTE INHOUD

Minister van Landsverdediging Deglace is er de oorzaak van dat veel militairen er de brui aan gaven en hun contract beëindigden. Om die reden wordt generaal Dewindt opgedragen om de vroegere plantrekkers alsnog hun dienstplicht te laten vervullen. Men heeft een zootje ongeregeld en dienstweigeraars kunnen opsporen die gezamenlijk hun eerste militaire opleiding krijgen. Kapitein Mosselmans wacht een ongelooflijke moeilijke opdracht. Pas wanneer hij vervangen wordt door een vrouwelijke kandidaat reserve officier lijkt er enige vooruitgang geboekt in deze bizarre komische militaire opleiding. Zoals steeds zit het venijn hem in de staart van deze bulderende komedie.

EERSTE BEDRIJF

1° SCÈNE : Kapitein Mosselmans, radiostem, adjudant Muyle, sergeant Annabelle en generaal Dewindt. Intro van de opdracht tot de nieuwe rekruten die zich voorheen tot de werkelijke dienstplicht wisten te onttrekken.

(Kapitein Mosselmans loopt heen en weer in de bunker. Hij is zenuwachtig. Wij horen plots de veldradio aanslaan met een gepiep dat onmiddellijk gevolgd wordt door de muziek van de Marseillaise.)

KAPITEIN : Het is niet mogelijk. Ze zijn nog eens verkeerd. Hoe is dat toch mogelijk. De schuld van ons politiekers.

(We horen vervolgens de overschakeling naar het Belgische volkslied).

(springt in houding.) Eindelijk!

(Het volkslied wordt onderbroken door een radiobericht.)

RADIOSTEM : Staf aan Mossel – Staf aan Mossel — “come in!” Staf aan Mossel – Staf aan Mossel ---- allee kom binnen.

KAPITEIN : Verdomd ze zijn er al. *(loopt naar de radiopost.)* Kapitein Mossel...MANS! Ik luister ... over!

RADIOSTEM : Briefing en bezoek over exact een paar minuten door generaal Dewindt.... Over!

KAPITEIN : In blijde verwachtingRoger

RADIOSTEM : Haha! Gelukkig zij niet, maar het is RobertOver!

KAPITEIN : Robert ik zei Roger Over!

RADIOSTEM : Mij onbekend Over!

KAPITEIN : Ja Oké. Over!

RADIOSTEM : Oké.....Over!

KAPITEIN : Oké..... Over and out!

RADIOSTEM : Oud, ja vandaar dat ze generaal is? Over!

KAPITEIN : (*Schudt zijn hoofd niet-begrijpend*) Over en uit!

RADIOSTEM : Ik begrijp er niets van Ik sluit over!

KAPITEIN : Aan wie zegt ge het? Over en uit!

RADIOSTEM : Ik was wel tegen u bezig en dan is het nu over.

KAPITEIN : Nog ander nieuws misschien?Over!

RADIOSTEM : Niet dat ik weet. Ik wil nu wel afscheid nemenOver.

KAPITEIN : En uit!

RADIOSTEM : Ja, dat was hetUit.

KAPITEIN : Man man man, ga daarmee naar het front. En dan nu nog die speciale missie die mij weer te beurt valt. Sedert dat Deglace minister van landsverdediging is loopt het allemaal mis. Iedereen moet verhuizen en ik kan hier in dat bunkertje opleiding geven.

(De kapitein rolt vervolgens een rode loper uit vanaf de centrale toegang van de bunker tot voor zijn klein bureau. Plots verschijnt de adjudant via de hoofdingang en deze schreeuwt het uit.)

ADJUDANT : Geef!.....Geef!Geef ?

KAPITEIN : Acht!

ADJUDANT : (*Springt op een stuntelige manier in geef acht*) Dank u. Ik kon er niet op komen.

KAPITEIN : Ja, gij en cijfers waar?

ADJUDANT : Mijn dienst is nochtans volledig gebaseerd op cijfermateriaal. Opgestaan om half zes. Om zes uur banden oppompen. Om zes uur vijftien kwam de verpleegster en het duurde exact vijf minuten om haar uit bed te krijgen.

KAPITEIN : Adjudant, let een beetje op uw woorden.

ADJUDANT : Ik heb het hier wel over..... (*kijkt in de richting van waar hij op kwam en schreeuwt vervolgens*) generaal Dewindt!

(De vrouwelijke generaal Dewindt verschijnt via de hoofdingang van de bunker en wordt in haar rolstoel verdere geduwd door sergeant verpleegster Annabelle. Ze heeft een geopend paraplu in haar hand.)

GENERAAL : Sergeant Annabelle, wilt ge eens naast dat mooi tapijt rijden. U bent met mij door de modder gereden.

SERGEANT : Sorry mijn generaal.

GENERAAL : En u kapitein, u moet toch weten dat wanneer het buiten stortregent de rode looper niet gelegd dient te worden.

KAPITEIN : Sorry mijn generaal.

GENERAAL : Bon. Ik kom speciaal om uw missie kenbaar te maken. Uw rekruten komen vandaag uw unit vervoegen.

KAPITEIN : Tot uw orders mijn generaal.

GENERAAL : De politiekers hebben eindelijk eens de juiste beslissing genomen. Die karottentrekkers die jaren wisten te ontsnappen aan hun dienstplicht zullen eindelijk eens weten wat onze krijgsmacht betekent. U bent dan ook de meeste geschikte persoon om hen in een behoorlijke militaire opleiding te voorzien.

KAPITEIN : Ik zal u niet beschamen mijn generaal.

GENERAAL : Goed, dan nu ter plaatse rust. Anabelle, doe dat regenzeil eens voor mijn benen weg. Ze mogen nog altijd gezien worden.

SERGEANT : Zeker mijn generaal. *(Ze haalt het zeil weg)*

ADJUDANT : Generaal, moeten uw vochtige sokjes niet uit?

GENERAAL : Nee, dat is niet goed voor mijn likdoorn.

ADJUDANT : *(Met een niet-begrijpende blik)* Lik wat, mijn generaal?

GENERAAL : Likdoorn is een eksterroog en dat is pijnlijk in de huidige weersomstandigheden. Is alles klaar voor de ontvangst van uw manschappen?

KAPITEIN : Ja mijn generaal.

GENERAAL : Goed. Dan ga ik nu over tot het voorlezen van de missie zoals deze u werd toebedeeld door de heer minister van landsverdediging Deglace: Door de herstructurering van de diverse kazerneringen hebben veel van onze beroepsmilitairen afscheid genomen van hun militaire loopbaan. Ze begaven zich meestal terug in het burgerleven. Dat heeft ertoe bijgedragen dat wij thans

met een tekort aan militairen zitten. Zij die zich vroeger door allerlei listen wisten te onttrekken aan hun dienstplicht zijn nu geïdentificeerd, worden opgevorderd en dienen vooralsnog hun militieplicht te volbrengen. Enkele van de zware gevallen worden dan ook in specifieke opleidingen geplaatst zoals hier in deze observatiebunker.

KAPITEIN : *(begeeft zich naar de generaal toe)* Dank u voor het vertrouwen mijn generaal.

GENERAAL : *(De adjudant staat er wat afwezig bij en daarom)* Adjudant geeft acht!

(We zien hem snel op zijn vingers tellen om vervolgens in acht te springen.)

KAPITEIN : Ik heb met de grootste onderscheiding de militaire school beëindigd, dus ik zal het vertrouwen van de krijgsmacht niet schenden. *(Knipoogt naar Annabelle)*

GENERAAL : Ter plaatse rust. Gij niet! Adjudant laat ze maar binnen komen.

(De adjudant draait militaristisch om zijn as doch stuntelt en struikelt hierbij. Hij gaat vervolgens verontschuldigend af.)

KAPITEIN : Zit u comfortabel mijn generaal?

2° SCÈNE : Het aanbieden van de nieuwe rekruten Vanhove, Deneukere aan generaal Dewindt, kapitein Mosselmans, adjudant Muyle en sergeant-verpleegster Annabelle Mercie.

(De adjudant komt binnen salueert en schreeuwt)

ADJUDANT : De rekruten, Vanhove en Deneukere. Geef Geef Geef

KAPITEIN : Acht!

(Vanhove, een duidelijk oudere man zet zijn valies neer en steekt zijn hand uit naar de generaal. De generaal haar grimas spreekt boekdelen, Vanhove

krabbelt terug en doet een paar pasjes achteruit tot hij terug naast Deneukere komt te staan.)

DENEUKERE : Ze heeft waarschijnlijk liever de “high five” in de plaats van gewoon acht?

(Deneukere, eveneens oudere leeftijd en dus een personage dat voorheen via listen aan zijn legerdienst wist te ontsnappen. Hij steekt zijn hand de hoogte in om een high-five te bekomen, doch dit wordt zeer duidelijk gepareerd door de kwade blik van de generaal)

GENERAAL : *(Deneukere wordt dus met een zeer strenge blik bekeken en pas na enige tellen)* Hier zal dus werk aan zijn kapitein.

KAPITEIN : Zeker mijn generaal, als u me toestaat. Hier worden geen handjes geschud. *(Gaat vervolgens voor beiden gaan staan met de neus bijna tegen hen)* Is dat begrepen! Hier wordt enkel gegroet.

VANHOVE : *(Een korte stilte)* Wees gegroet.

DENEUKERE : Maria.....Vol van genade.

GENERAAL : Genade is een woord dat bij ons militairen niet bestaat, is dat duidelijk?

VANHOVE : Het staat nochtans in den dikke Van Daele.

KAPITEIN : *(Met enige nervositeit)* En hier wordt enkel geantwoord als ik de toestemming gegeven heb, is dat begrepen?

DENEUKERE : Ja, dat is hier wel niet gemakkelijk als u het mij vraagt.

VANHOVE : Het zal familie zijn van Van Daele.

KAPITEIN : Zwijg!

GENERAAL : *(Komt geniepig tussen)* Soldaat Vanhove, hoe is het met uw conditie gesteld?

VANHOVE : Mag ik antwoorden?

KAPITEIN : Op de vragen van de oversten wordt onmiddellijk geantwoord.

VANHOVE : Wat betreft mijn conditie denk ik dat u zich het best kunt bevragen bij Lizzy van de “Acht Billetjes”.

GENERAAL : Acht Billetjes?

VANHOVE : Ja, ze zitten daar met vier voor de ruit.

ADJUDANT : Ach ja..... ik ben mee.

GENERAAL : Rekenwonder, zwijgt maar!

VANHOVE : Hij heeft nochtans gelijk hoor madam...euh...Kolonel.

GENERAAL : (*Verbetert*) Generaal! Dus als ik u goed begrijp scherpt u uw conditie aan in dergelijke bars?

VANHOVE : (*Enigszins verontschuldigend en lachend*) Ja er wordt daar nu wel niet specifiek iets aangescherpt, als u begrijpt wat ik bedoel.

GENERAAL : Ik begrijp u maar al te goed. U hebt dus duidelijk nooit de discipline van onze krijgsmacht ervaren. U hebt dus ook nooit de inleidende film te zien gekregen over de venerische risico's?

VANHOVE : De laatste film die ik gezien heb was "Aanrijding in Moscou" en die camionneur had ook serieuze problemen met dat vrouwmens.

GENERAAL : (*Richt zich tot de kapitein*) Kapitein, het is uw taak om hen in zeer korte tijd de nodige discipline en strijdkracht bij te brengen.

VANHOVE : Merci madam, ik bedoel sergeante.

GENERAAL : (*Schreeuwt het uit*) Generaal! En nu u soldaat Deneukere?

DENEUKERE : Ik ga nooit naar de cinema. Ik kijk altijd naar VTM.

GENERAAL : Dus de conditie staat op nul als u steeds in die luie zetel naar de televisie zit te kijken.

DENEUKERE : Pas op, ik zit niet altijd in de zetel want als er voetbal is moet ik soms manueel van kanaal wisselen. Mijn afstandsbediening is weg.

GENERAAL : U hebt die dus weg gedaan om een beetje beweging te hebben.

DENEUKERE : Nee, mijn ex heeft ze meegenomen.

GENERAAL : Gescheiden dus?

DENEUKERE : Ja, maar die afstandsbediening was toch niets waard want ik kreeg er noch mijn schoonmoeder noch mijn ex stil mee.

GENERAAL : Hier is dus duidelijk veel werk aan de winkel voor u kapitein.

KAPITEIN : U kunt op mij rekenen mijn..

VANHOVE : (*Valt onmiddellijk in*) Generaal! Ge ziet ik heb het onthouden hé?

GENERAAL : Waar zijn de anderen adjudant?

ADJUDANT : Ze waren er nog niet. De ene heeft er meer dan vier jaar bak op zitten en

wist ook al driemaal te ontsnappen uit de Nieuwe Wandeling. Hij heeft bovendien tien jaar stadionverbod gekregen voor het aftroeven van de scheidsrechter en de gehele voetbalploeg van Charleroi. Van de andere is eigenlijk zeer weinig geweten, buiten het feit dat hij zeer intelligent zou zijn en een accent heeft. Zal ik nog eens gaan zien?

GENERAAL : Ja goed. Sergeant Anabelle, geef mij eens mijn siroop.

KAPITEIN : (*Overdreven bezorgd*) Verkouden mijn generaal?

GENERAAL : (*Neemt het zakflesje whisky aan*) Nee tegen de verkoudheid die nog moet komen.

3° SCÈNE : Opkomst van de rekruten Kurt Von Hinten en Bob Devogelaere.

(*De adjudant komt terug binnen en schreeuwt het uit.*)

ADJUDANT : De soldaten Kurt Von Hinten en Bob Devogelaere!

(*Kurt Von Hinten straalt de Duitse trots uit en Devogelaere draagt een T-shirt van AA-Gent (of van de plaatselijke voetbalploeg) Ook zij hebben hun valies bij.*)

KURT : Guten tag, ik moet kommen um das vaterland zu dienen.

BOB : Zeg mij dat het niet waar is?

DENEUKERE : Het is al van dat.

KAPITEIN : Wat van dat?

ADJUDANT : Wel ja, van dat!

GENERAAL : Wat?

KURT : Ich weet mijn naam strahlt nicht uit wie ik feitelijk ben, dass ist dass probleem.

BOB : Nee, uw probleem word ik waarschijnlijk.

KURT : Was? In Eupen laat men nicht mit sich sollen. (*Neemt een karatehouding aan*)

ADJUDANT : (*paniekerig*) Geef ... geefgeef...

KAPITEIN : Acht!

BOB : Geef er negen, ge zijt er dan ook bij kapitein.

KURT : Zum befehl! (*Springt in houding en klakt zelfs met de hielen tegen elkaar*)

(Allen springen in geef acht behoudens Firmijn die een achttal boksslagen rechts, rechts rechts rechts links enz. luidop uitdeelt zoals in een spiegelgevecht. Hij telt luidop tot acht. Hij stopt echter plots omdat de anderen er stokstijf bij staan. Gaat zich dan ook in een stijve doch onnatuurlijke bokshouding opstellen.)

KAPITEIN : Voila! Dat is het. Discipline moet er zijn!

GENERAAL : Courage kapitein, ik reken op u. (*Doet teken met haar hoofd naar Annabelle die haar vervolgens buiten voert en nog voor ze volledig af is roept ze*) Ik kom binnen een paar dagen het resultaat al eens bekijken.

KAPITEIN : Bon adjudant, ge kunt de slaapzaal tonen aan ons bleukes.

ADJUDANT : Oké, volgt mij maar.

KAPITEIN : Kurt Von Hinten en Bob De Vogelaere wel naast elkaar, kwestie van er een beetje schwung in te kunnen houden.

ADJUDANT : Begrepen kapitein.

KAPITEIN : En de bedden worden zoals ge ze daar aantreft ook steeds opgemaakt.

KURT : Kein problem.

DENEUKERE : Slaap ik bij hen?

KAPITEIN : Wat dacht ge? Hier gelden geen privileges en zeker niet voor iemand die in opleiding is.

DENEUKERE : Opleiding, daar zegt ge zoiets. Volgens mij heeft die hooligan geen opleiding meer nodig

BOB : Heel juist. Hij daar, zal eerder een ziekenbedje nodig hebben als hij tegen mijn vuisten loopt.

KURT : (*Lachend*) Och ich habe angst.

KAPITEIN : Ter plaatse rust! En ... ge spreekt pas wanneer het u toegelaten is, ja?

BOB : (*Neemt het rusten iets te letterlijk op en gaat zitten op de stoel*) Gaat ge zagen manneke?

KAPITEIN : Ik ben wel uw kapitein en ik eis dan ook respect. Recht! En nu pompen!

BOB : Ge hebt gezegd dat we mochten rusten, ge moet weten wat ge wilt hé!

KAPITEIN : (*Schreeuwt het bevel*) Pompen zeg ik!

BOB : (*Neemt lachend de pomphouding aan. Vanuit zijn liggende positie*) En? Tien, twintig, dertig of honderd keer?

KURT : Bij *neunundzeczig (*69) moet u zich wel draaien.

KAPITEIN : Naar uw kamer gij en jullie ooken trek uw kleren uit.

(Zowel Kurt, Deneukere als Vanhove staan er met open mond van verrassing en ook verwondering bij.)

Ja.....de kledij om aan te trekken..... ligt op jullie bed.

KURT : Ach! Gott sei dank.

(Ze gaan alle drie af en kijken nog eens naar De Vogelaere die er in afwachtende houding bij ligt.)

BOB : Zeg, doet gij mee?

KAPITEIN : Wablief?

BOB : Of dat ge niet mee doet? Het zou goed zijn voor uw lijn.

KAPITEIN : Soldaat De Vogelaere. Ik ben uw meerdere en gij volgt enkel mijn bevelen op zoniet zult ge uren mogen pompen.

BOB : Dat is eigenlijk geen probleem voor mij. (*Begint onmiddellijk demonstratief op een zeer vlugge wijze vijftal pompbewegingen uit te voeren en stopt abrupt*) Het enige probleem is echter dat ik na de eerste tien pompbewegingen iemand als punchbal nodig heb.

KAPITEIN : Goed, stop er dan maar mee en laat het u een les wezen voor de toekomst. Vervoeg uw collega's.

BOB : (*Staat recht denkt eventjes na en.....*) Ik collega, gij collega, wij collega's, zij collega's.....(*gaat al lachend af via de slaapvertrekken*)

KAPITEIN : (*Kijkt hem na en schudt het hoofd en tot zichzelf luidop sprekend.*) Dat wordt hier een zware karwei voor mij.

ADJUDANT : (*Komt terug op via de slaapvertrekken en gaat naar de Kapitein. Een*

beetje plagerig) Wou hij niet pompen misschien?

KAPITEIN : Toch wel! Het is een krachtige kerel. In geen tijd wist hij zich vijftig maal op en neer te drukken. Ik zal voor hem wel een andere straf moeten bedenken in de toekomst.

ADJUDANT : Als het moet zal ik u daar wel in helpen kapitein. Ik heb altijd veel inspiratie.

KAPITEIN : Ja, dat weet ik. Zolang er maar geen tellen bij te pas komt hé?

ADJUDANT : Tellen?

KAPITEIN : Och, laat maar.

4° SCÈNE : Ter kennis brengen van het verkeersongeval van generaal Dewindt.

(Annabelle komt volledig overstuur en in alle staten via de hoofdingang op. Ze is buiten adem.)

KAPITEIN : Belleke, wat scheelt er?

ADJUDANT : Het is sergeant Annabelle, kapitein.

KAPITEIN : Ja, dat weet ik. Euh, sergeant Annabelle, is er iets?

SERGEANT : Och het is een ramp.....

ADJUDANT : Is de vijand er? *(Duikt meteen weg en toont daarmee meteen zijn dapperheid.)*

SERGEANT : Het is erg..... ik *(Ze hyperventileert)*

KAPITEIN : Rustig Belleke, rustig..... wat is er?

ADJUDANT : *(Vanuit zijn liggende en angstige verschuilende positie)* Ja kalm blijven.... Belleke.

KAPITEIN : *(Kwaad tot zijn adjudant)* Gij daar, ge moest u schamen!

ADJUDANT : Euh... ja sorry...ik weet het.... Maar het is uw schuld.... Het is sergeant Annabelle. Ik heb me versproken.

KAPITEIN : Ik bedoel wel uw positie als leidinggevende.

ADJUDANT : Ja maar, ik ben zo opgeleid. Als de vijand komt en men is niet voorbereid, dan gaat ge beter plat.

KAPITEIN : Jongens! Ga daar nu mee naar den oorlog.

ADJUDANT : Sorry, maar mij hebben ze altijd geleerd dat ge kruipend het verst kunt komen.

KAPITEIN : Recht! Zeg ik u!

ADJUDANT : (*Angstig*) Mag het ook niet een heel klein beetje gebukt zijn, alstublieft?

(Ondertussen heeft de Kapitein Annabelle een stoel aangeboden en hij gaat geknield en bezorgd dicht bij haar zitten. De adjudant staat er gebukt bij, daarbij zijn achterwerk achteruit stekend.)

KAPITEIN : Belleke meisje, rustig, adem eens diep in en zeg eens Wat is er gebeurd?

SERGEANT : (*Tussen haar opeenvolgend inademen*) erg..... erg (*Terug in ademnood komend*)

(Ondertussen zien we Kurt via de slaapvertrekken weer op komen in een verzorgd militair pak. Hij staat het tafereel van uit het deurgat toe te kijken.)

KAPITEIN : (*Tegen de adjudant*) Draait u! Het is hier een urgentiegeval en ik kom dadelijk bij u.

(Eens de adjudant weggedraaid van de kapitein en nog steeds in zijn gebukte houding gepositioneerd, dus met zijn achterwerk achteruit, brengt de kapitein zijn mond naar Annabelle toe om haar te beademen.)

KURT : (*Totaal verwonderd van wat hij ziet*) Ach so etwas! Wie had zoiets gedacht? Dat wordt hier *eine skandal>(*een schandaal). *Hij blijft van uit het deurgat toekijken*)

KAPITEIN : En Belleke? Gaat het? Kom vertel.

SERGEANT : Hier buiten het domein stak ik over. En daar is het gebeurd. Nochtans, ik was voorzichtig. (*Snikt*)

KAPITEIN : Ja..... en?

SERGEANT : *(Snikkend)* Generaal Dewindt...

KAPITEIN : Is ze...?

SERGEANT : *(Huilend)* Jaaaaa!

ADJUDANT : *(In volle paniek)* Och! Dat slaat hier in mijn buik. Mag ik eerst naar het toilet alstublieft?

KAPITEIN : Ja maar direct terugkomen!

(De adjudant gaat via de toiletdeur af maar komt quasi onmiddellijk terug.)

(Hem nastarend en enigszins verwonderd) Wat is er? Is het al te laat?

ADJUDANT : Nee, maar er is geen papier.

KAPITEIN : Neem een blad daar aan de radiopost en haast u.

ADJUDANT : Zeker kapitein, tot uw dienst. *(Terug af via toiletdeur)*

KAPITEIN : *(Bemerkt ondertussen Kurt in het deurgat van de slaapvertrekken)* Wat staat gij daar te doen?

KURT : Ich bin juist zuschauwer (* toeschouwer) en als ge mij fragt is dat hier serieus von de *kl... klamotten *(*Duits voor rommel en vodden)*

KAPITEIN : Ik geef u het bevel om onmiddellijk naar uw slaapzaal te gaan bij de overige rekruten.

KURT : Zum befehl! *(Klakt met de hielen en verdwijnt terug in de slaapzaal)*

KAPITEIN : *(Terug tot Annabelle)* Generaal Dewindt hebben ze dus te grazen genomen.

SERGEANT : Ja, de bus van De Lijn.

KAPITEIN : De LIJN?

SERGEANT : Ja, de LIJN kapitein.

KAPITEIN : Ik moet er mij bij neerzetten. Ik versta er niets meer van.

SERGEANT : Och François, een van mijn vroegere lieven is chauffeur van de LIJN. Is dat nu zo moeilijk? Hij kwam met de bus aangereden op het moment dat generaal Dewindt mij het bevel gaf om over te steken met haar en patat daar is de plets gebeurd.

KAPITEIN : Gij hebt dus in uw roekeloosheid de generaal onder een bus geduwd?

SERGEANT : Ik heb er haar niet onder geduwd. Ze gaf mij het bevel.

KAPITEIN : Gij gelooft dat toch zelf niet, dat Dewindt u het bevel gegeven heeft om haar onder een bus te duwen. Ik begin er mij stilletjesaan al een gedacht van te maken. Gij hebt nog geen afstand kunnen nemen van die buschauffeur, dat is het. Verblind van liefde hebt gij u niet meer gekweten van uw militaire plichten..... collaborateur.

SERGEANT : Waar haalt gij dat uit?

KAPITEIN : Uit mijn militair brein.

SERGEANT : Wel, uw militair brein zal nog veel alleen zijn. Ik ga naar het hospitaal de generaal bezoeken. *(Wil weggaan)*

KAPITEIN : *(Ziet nu pas de donderbui hangen)* Zeg snoepie! De generaal heeft het dus overleefd?

SERGEANT : Ja, en zie maar dat gij de eenzaamheid overleeft. *(Gaat boos af)*

(De wc-deur gaat op een kiertje open en we zien het hoofd van de adjudant verschijnen.)

ADJUDANT : Is de vijand al weg?

KAPITEIN : Hoe haalt gij het in uw hoofd om sergeant Annabelle als vijand te beschouwen?

ADJUDANT : Ik hoorde u iets roepen van 'collaborateur' en naar mijn bescheiden mening waart gij hier enkel en alleen met de sergeant.

KAPITEIN : Annabelle is ietsjes overstuur en ze is terug gegaan naar de plaats van het gebeuren.

ADJUDANT : Maar ik vind het toch dapper. Zo gans alleen naar het front. En wetende dat onze generaal Dewindt daar al gesneuveld ligt. Och, kijk het is weer in mijn buik geslagen. *(Wil meteen terug het toilet gebruiken en opent de deur ervan)*

KAPITEIN : Dat meent ge toch niet?

ADJUDANT : Sorry kapitein, maar ik moet iets verkeerd gegeten hebben. *(Af in toilet)*

(De kapitein staart hem na en gaat naar de toiletdeur om ze terug in één ruk open te trekken; nog voor hij in de deuropening kan brullen.....horen we de adjudant)

ADJUDANT : Sorry maar het is bezet!

KAPITEIN : *(Brullend)* Ik geef u nu het uitdrukkelijk militair bevel tijdelijk het commando over te nemen op de rekruten, ik ga Belleke.....*(drukt onmiddellijk met één hand zijn neusvleugels dicht voor de stank en spreekt uitgesproken nasaal)* ik wil zeggen de sergeant achterna! *(Slaat de deur in één klap dicht en vertrekt om Annabelle achterna te gaan)*

5° SCÈNE : Situatie van de “Sans papier”.

(Plots horen we gepiep van de radiopost en daarop komt onmiddellijk de volgende oproep:)

RADIOSTEM : Staf aan Mossel.....Staf aan mosselcome in! Staf aan mossel
Staf aan mossel meldt u!

ADJUDANT : *(Vanuit de toiletruimte horen we)* Papier! Ik heb geen papier!.....over!

RADIOSTEM : Ontvangen u twee op vijf.....over

ADJUDANT : *(Heel wat luider qua volume)* PAPIER! PAPIER! Ik heb gedaan!
.....over!

(Op dit geschreeuw komen de rekruten Vanhove, Deneukere, Bob en Kurt met een zekere argwaan uit de slaapruijnte. Zij worden echter onmiddellijk geconfronteerd met de radiostem. Ze zijn allen in battledress maar bij geen enkele van hen is deze juist passend. Enkel Bob heeft i.p.v. combatshoes baskets aan zijn voeten.)

RADIOSTEM : Wat is dat daar allemaal? Komt er nog wat van? Over.

VANHOVE : Dat komt daar uit die radiopost. *(hij wijst hem aan)*

DENEUKERE : Ik hoorde in de slaapzaal dat hij papier wou.

BOB : Ik ken niets van het radioverkeer.

KURT : Pas auf! Ich ben ne specialist Kommunikation. Ich arrangeer dass hier. *(Begeeft zich naar de radio en drukt daar op een toets om vervolgens in de micro te*